

Bloc, de l'esquerra cap al centre polític

El Bloc Nacionalista Valencià es troba en el seu millor moment, després d'haver-se constituït com a partit polític en el seu darrer congrés. Un dels canvis més importants és el gir cap a un espai de centre "demòcrata, valencianista i progressista."

ARXIU / RAFA GIL

Dalt, el conseller de Presidència de la Generalitat de Catalunya i candidat per la circumscripció de Barcelona per CiU, Xavier Trias, pronuncia unes paraules durant el darrer congrés del Bloc. Segons Trias el gir al centre del Bloc és "una magnífica decisió".

Els passats 22 i 23 de gener el Bloc Nacionalista Valencià, durant la celebració del seu congrés constituent, va fer un pas decisiu per convertir-se en una de les forces polítiques de referència del País Valencià. Des del seu naixement com a federació de partits, l'any 1997, la formació ha crescut en militants (ara en té més de dos mil) i en vots (a les passades eleccions autonòmiques va superar els 100.000). Tot i la normalitat política que va demostrar el Bloc durant el transcurs del congrés, celebrat a la ciutat de València, la ponència ideològica, aprovada per unanimitat, ha significat l'evolució del partit cap al centre polític i l'abandó de les posicions més radicals o clarament esquerranes.

Per exemple, l'acceptació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua com a dipositària de "les competències normativitzadores sobre el valencià" per tal de "tancar definitivament el conflicte lingüístic, que únicament beneficia el procés de substitució lingüística i la castellanització", ha substituït l'anterior reivindicació de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana com a ens normatiu de la llengua. Igualment, el Bloc, hereu de la tradició de partits nacionalistes com Unitat del Poble Valencià (UPV), que es definia com un partit "d'esquerreres", s'ha decantat per una fórmula més ampla per definir el seu marc ideològic i, a partir d'ara, és "demòcrata, valencianista i progressista".

El congrés de la unitat. El congrés celebrat al Palau de Congressos de València ha modificat també l'estructura de la direcció del Bloc. L'organigrama aprovat està format per un president, Pere Mayor, una vice-presidenta, Pepa Chesa, i un secretariat general compost per nou membres més el portaveu i secretari d'organització, càrrec que recau en Ferran Puchades. D'aquesta manera, el poder intern està més repartit que amb l'anterior estructura, en què el portaveu era l'única cara pública del Bloc. Amb tot, els principals canvis que s'han produït al si de la formació no han estat organitzatius, sinó ideològics. El centrisme polític, qualificat de "nacionalisme de confluència", ha estat present en tot el congrés. "No hem d'obsessionar-nos amb els estereotips -adverteix Ferran Puchades, el nou secretari d'organització-. Em considere una persona d'esquerreres, però no ens porta enlloc posar etiquetes per damunt d'un projecte que és valencianista i de progrés".

Un altre dels canvis ideològics és l'aposta sobiranista del Bloc, que té el País Valencià com a marc únic d'actuació. Es confirma així el gir polític que es va emprendre el 1996, en el congrés que la UPV va celebrar a l'Eliana (Camp de Túria). Des d'aquell congrés, sota la inspiració ideològica de Joan Francesc Mira, recollida posteriorment al seu llibre *La nació dels valencians*, (1997, Edicions 3i4), l'organització ha anat revisant els plantejaments de Joan Fuster sobre els Països Catalans com a espai nacional i ha acabat definint la "nació

valenciana" com a marc de referència, tot adoptant els referents ideològics de l'anomenada "tercera via", esbossats anys abans per Vicent Franch, Rafa Company i d'altres intel·lectuals.

Fins arribar a l'actual situació, el Bloc ha recorregut un llarg camí emprès l'any 1995, quan la UPV, constituïda el dia 2 de desembre de 1982, es coalitzà amb el Partit Valencià Nacionalista (el PVN, escindit de la UPV l'any 1990 i d'ideologia centrista i nacionalista), els Nacionalistes d'Alcoi i el Grau Unit de Castelló. El 9 de setembre de 1997 es va constituir el Bloc i es legalitzaren els seus estatuts com una federació de partits que integrava tots aquests grups, que van concórrer junts a les eleccions de 1995. Des de llavors, el Bloc s'ha presentat a totes les eleccions, amb uns resultats cada volta més esperançadors.

A les autonòmiques de 1999, s'hi va presentar en coalició amb Els Verds i, per primera vegada, va superar els 100.000 vots, mentre que en les autonòmiques de 1995 la coalició UPV-Bloc Nacionalista només arribà als 84.462 vots. Tot i així, la barrera electoral del 5% va ser un obstacle insalvable que els va barrar l'entrada a les Corts Valencianes. A les municipals de l'any passat, el Bloc va traure 104.472 vots, un 60% més que als anteriors comicis, resultat que els ha situat com la tercera força municipal, darrere del PP i del PSPV-PSOE i seguida de prop per Unió Valenciana. Ara el Bloc té més de 170 regidors i governa, a soles o en coalició, en 19 ajuntaments del País Valencià, com ara Sueca, Meliana o Almussafes. A les eleccions europees la coalició del Bloc amb Convergència Democràtica de Catalunya i amb el Partit Socialista de Mallorca (PSM-Entesa Nacionalista) només va obtenir al País Valencià 54.000 vots, el 2,4% del total, tot i que va aconseguir 20.000 vots més que en la convocatòria de 1995. D'aquesta manera, la coalició va poder obtenir tres eurodiputats, un més que en les anteriors eleccions europees.

També la coalició amb Els Verds (que es manté per a les eleccions

espanyoles del pròxim 12 de març) ha aportat vots a la formació, però sembla que no tants com esperava el Bloc. La ponència ideològica aprovada al congrés del Bloc ho reconeix: "no hem sabut aprofitar l'acord per a generar un tomb en la política valenciana".

El futur del Bloc. L'estratègia política dels nacionalistes per al període 2000-2003 està desenvolupada en el document "Projecte XXI", que recull les directrius polítiques que ha de seguir el partit per convertir-se en la tercera força política a les Corts Valencianes, un objectiu a tres anys que pretén integrar tots els nacionalistes valencians en una sola opció política que configure una alternativa al govern del Partit Popular.

El Bloc deixa la porta oberta a la integració de les altres forces nacionalistes i regionalistes durant els pròxims quatre anys.

Per aconseguir-ho, el Bloc deixa la porta oberta a la integració de les altres forces regionalistes i nacionalistes durant els pròxims anys, als quals fa "una proposta nacionalista seriosa i il·lusionant", amb la intenció de captar sobretot el vot dels sectors d'Unió Valenciana que no militen en l'anticatalanisme blaver. Tot i les bones intencions del Bloc, de reorganitzar el valencianisme polític sota les seues sigles com una mena d'olivera a la valenciana, el degoteig de militants de la formació regionalista no ha estat fins ara gaire significatiu.

Igualment, el Bloc observa els moviments del Front pel País Valencià. El Front, que es proclama "d'esquerra" i defensa les tesis fusterianes sobre els Països Catalans, es presenta a les pròximes eleccions en coalició amb Esquerra Republicana de Catalunya. Josep-Lluís Carod-Rovira, secretari general d'ERC, afirmava la setmana passada a EL TEMPS: "M'agradaria que, després de les eleccions de març, al País Valencià comencéssim un procés de confluència de tota la gent que fa política progressista i en clau realment nacional, per poder presentar d'aquí a quatre anys una oferta político-electoral única. I el Bloc n'és un eix fonamental".

Mario Reyes

A sota, a l'esquerra, el president del Bloc, Pere Mayor i a la dreta, la vice-presidenta de la formació, Pepa Chesa. La seua candidatura va obtenir més del 80% dels vots dels compromissaris del partit.

ARXIU / RAFA GIL

